

# РЕШЕНИЕ

№ 3191

гр. София, 19.10.2010 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в**  
публично заседание на 17.09.2010 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Лозан Панов**

**ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева**

**Мария Ситнилска**

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **5504** по описа за **2010** година докладвано от съдия Лозан Панов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

С Решение от 31.05.2010 г. по НАХД № 5710/2009 г. Софийски районен съд, НК, 7 състав, е потвърдил Наказателно постановление № АА 80/29.01.2009 г., издадено от В. Т. С. - Началник Отдел "Пътна полиция" при СДВР, с което на А. С. С., ЕГН [ЕГН] от [населено място], на осн. чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП, е наложено административно наказание "глоба" в размер на 500 лева и "лишаване на право да управлява МПС" за срок от дванадесет месеца.

Срещу така постановеното решение е постъпила жалба от А. С., с която се моли атакуваното съдебно решение да бъде отменено, като постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон или да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на съда. Твърди се, че в съдебното производство административно-наказващият орган не е изпълнил задължението си да докаже по безспорен начин извършеното нарушение, а съдът от своя страна неправилно е кредитирал единствено показанията на актосъставителя и свидетеля, вписан в акта за установяване на административно нарушение, като по този начин е постановил решението си въз основа на негодни доказателства.

Ответникът по касационната жалба не изпраща процесуален представител и не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли решението на СРС да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление.

В атакуваното решение съдът е приел, че на 10.01.2009 г. около 03,00 ч. жалбоподателят А. С. и свидетелката Д. Й. се прибирали от рожден ден, като пътували от жк. „М. ІА” за[жк]с лек автомобил „Рено К.” с ДК [рег.номер на МПС] . Първоначално автомобилът бил управляван от свидетелката Й., но преди кръстовището на [улица]и [улица], тъй като автомобилът изгаснал, жалбоподателят решил да закара автомобила до блока си сам. С. и Й. разменили местата си, като жалбоподателят подкарал автомобила, свил по [улица]и след около 300 метра паркирал пред бл. 3. Това обстоятелство било забелязано от служители на „Жандармерия” – С., които карали зад автомобила „Рено”, станали свидетели на размяната на местата между С. и Й. и тъй като усъмнили за наличието на нередности, отишли при паркирания пред бл. 3 автомобил, видели, че С. излиза от шофьорското място и му поискали документите за проверка. Свидетелят В. /служител на жандармерията/ забелязал, че С. лъха на алкохол и повикал по радиостанцията служители на „Пътна полиция”. Към 03.40 ч. на мястото пристигнал инспектор от 01 РПУ-СДВР /свидетел М./ и поискал да извърши проверка за алкохол на жалбоподателя с техническо средство. С. отказал да даде проба, като заявил, че не е карал автомобила. На същия бил даден талон за медицинско изследване и бил придружен от свидетеля В. до І-ва ГОБ. С. отказал да даде кръвна проба, което обстоятелство било отразено в Протокол за медицинско изследване от 10.01.2009 г.

За отказа да бъде изпробван с техническо средство „Алкомер 931” на А. С. бил съставен АУАН № 855435 от 10.01.2009 г.

Въз основа на АУАН е издадено от В. Т. С. - Началник Отдел "Пътна полиция" при СДВР и обжалваното наказателно НП № АА 80/29.01.2009 г. издадено, с което на А. С. С., на осн. чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП, е наложено административно наказание "глоба" в размер на 500 лева и "лишаване на право да управлява МПС" за срок от дванадесет месеца.

Тази фактическа обстановка съдът е установил въз основа на събраните по делото писмени доказателства и разпита на свидетелите Б. М. и С. В.. По делото е разпитана и свидетелката Д. Й., чиито показания първоинстанционният съд не е кредитирал.

Въз основа на така установената фактическа обстановка по делото, решаващият съд е приел, че атакуваното НП следва да бъде потвърдено.

Настоящият състав намира, че атакуваното първоинстанционно решение е правилно и законосъобразно.

СРС правилно е приел, че с деянието си С. виновно, при форма на вината пряк умисъл е осъществил състава на административно нарушение, визиран в чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, поради факта, че като водач на МПС е отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол от компетентните контролни органи. За извършеното административно нарушение законосъобразно е ангажирана административно-наказателната му отговорност, като му е наложено административно наказание "глоба" в размер на 500 лв. и лишаване от право да

управлява МПС за срок от дванадесет месеца, които са съобразени с тежестта на нарушението, имотното състояние на нарушителя и обществената опасност на дееца. При анализа на гласните доказателства, първоинстанционният съд подробно е посочил причините, поради които кредитира показанията на свидетелите В. и М., които по безспорен начин установяват, че жалбоподателят е управлявал лек автомобил „Рено” на посочените в АУАН и НП дата и място, като впоследствие е отказал да даде проба за алкохол. Районният съд правилно е преценил, че показанията на актосъставителя и свидетеля на АУАН кореспондират, както помежду си, така и с приобщените по делото писмени доказателства, поради което е дал пълна вяра на изложеното от тях. В първоинстанционното решение е направен анализ на свидетелските показания и на третата, разпитана свидетелка – Д. Й., като съдът е изложил подробно причините, поради които е приел, че тези показания не следва да се вземат предвид при постановяване на решението. Това е така, доколкото съдът е установил противоречия между казаното от свидетелката в съдебно заседание и изложеното в обясненията, дадени от самия жалбоподател и Й. по повод подадена от тях молба /жалба/ до О1 РПУ във връзка с процесната проверка, извършена от служителя на О1 РПУ. В случая съдът правилно е отчел и близките отношения между свидетелката Й. и жалбоподателя, като е приел, че е налице заинтересованост от страна на Й..

Отделно от това районният съд правилно е преценил, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. При съставянето на акта за установяване на административно нарушение са спазени изискванията на чл. 42 ЗАНН, а при издаването на атакуваното НП - тези на чл. 57 ЗАНН. СРС подробно е изложил мотиви и относно компетентността на органа, издал НП, като е отчел приложената към делото Заповед № 3692 от 21.02.2007 г. на Министъра на вътрешните работи.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град,

#### РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение по НАХД № 5710/2009 г. на Софийски районен съд, НК, 7 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

